

תלמודו בידו

דף יג עמוד ב

א [חבילות שנאגדו על ידי המוכר כדי שיהיה בהן מנין מסוים, האם הן כשרות לסיכוך ?

ב [צריף העשוי מענפי ערבות קלועים, והענפים קשורים למעלה ולמטה, כיצד יכשיר את הענפים לסיכוך ?

ג [ירק לח שיוצא בו ידי חובת מרור, האם מביא את הטומאה או חוצץ בפני הטומאה, והאם הוא כשר לסיכוך, ומדוע ?

ד [בצר ענבים לדורכם בגת, או קצר תבואה כדי לסכך בקש, האם ענפי הענבים והקש נעשים ידות לטומאה, ומדוע ?

ה [ענפים ועליהם פירות, באיזה אופן הם כשרים לסיכוך ?

א [כשרות, לפי שדרך הלוקח להתיר את החבילות. לפיכך אפילו קשורות מותרות.

ב [רב פפא: מתיר את הקשרים, אך אין צריך להפקיע את הקליעה. רב הונא: אין צריך להתיר קשר התחתון, הואיל ואי אפשר לטלטל את הצריף על ידו.

ג [מן התורה: 1. מביא את הטומאה [כגון שהאהיל על מת ועל כלי].
2. חוצץ מפני הטומאה [בין המת שתחתיו לכלי שמעליו]. 3. כשר לסיכוך. [שאינו מאכל אדם (רש"י). ולתוס' מדובר שלא הוכשר לקבל טומאה].

מדרבנן: אינו חוצץ בפני הטומאה, שמא יסמכו על החציצה גם לאחר שהתייבש ונפול. ופסול לסיכוך, ופוסל את הסוכה בשלשה טפחים, כשיעור אויר הפוסל. [אבל סכך פסול פוסל בארבעה טפחים באמצעה, ובארבע אמות בצידה].

ד [ענפי ענבים: אינם נעשים ידות. שאין לבוצר צורך בענפים אלו, והם אף מזיקים ליין. קש: לרב מנשיא, אינו נעשה יד, מפני שרוצה לסכך רק בו ולא בתבואה [הפסולה לסכך]. לר' אבא, דוקא לחכמים אינו נעשה יד, אבל ל"אחרים" נעשה יד [וכן נקט להלכה]. והטעם, משום שרוצה בחיבור התבואה לקש כדי שלא תתפור ברוח.

ה [חכמים: אם הענפים [שאינם מקבלים טומאה] מרובים על הפירות [המקבלים טומאה]. אחרים: צריך שהענפים יהיו מרובים אף על הידות שלהם [לפי שידות פסולות לסיכוך].